

ה"ט 27722/02/21 - יונית שריקי נגד מאיר בולטנקסקי

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 27722-02-21 שריקי נ' בולטנקסקי
תיק חיצוני:

לפני המבקשת
נגד המשיב
כבוד השופטת אלואז זערורה-עבדאלחלים
יונית שריקי
מאיר בולטנקסקי
ע"י ב"כ עו"ד רחמים דיין

החלטה

1. לפני בקשת המשיב להשיב לו את נשקו האישי שניטל ממנו מכוח הצו שניתן נגדו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת").
2. ההליך שבכותרת החל ביום 14.02.2021 כשניתן כנגד המשיב צו למניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד (כבוד השופט הבכיר ערן נווה), לאחר שהמבקשת טענה כי המשיב עובד כמאבטח, מחזיק בנשק, וכי הוא נוהג להטרדה משך 20 שנים לסירוגין, בייחוד בחודשיים האחרונים. המבקשת טענה בבקשתה בין היתר, כי המשיב אדם זר לה, שטוען כי הינו אביה, וכי הוא נוהג להטרדה וכן את בתה בת ה-10.5, באמצעות שיחות טלפונית ומסרונים באמצעות הפלטפורמות השונות. עוד נטען כי המשיב שולח אליה אנשים וכי לאחרונה אמר לה כי לא יפסיק להטרדה ואף איים כי אם תפנה למשטרה, המצב רק יחמיר.
3. בדיון אשר יועד להיות במעמד הצדדים ביום 23.02.2021 אליו לא התייצב המשיב, טענה והוסיפה המבקשת כי המשיב היה נשוי לאמה בצעירותה וכי אביה הביולוגי הוא בעלה של אמה מנישואיה השניים. לאחר שבית-המשפט (כבוד השופט הבכיר נווה) השתכנע כי הבקשה הומצאה למשיב כדין, הוארך תוקפו של הצו ל-6 חודשים ובגדרו נאסר על המשיב גם להחזיק נשק.
4. בעקבות הצו פנה המשיב לבית-המשפט בבקשה לבטל את הצו, בטענה כי ביום הדיון במעמד הצדדים נפל למשכב עקב חשד לאירוע לבבי (ראו בהקשר זה את אסופת המסמכים הרפואיים שצירף המשיב אשר הוגשו וסומנו מ/1). לטענתו, להחלטה האוסרת עליו להחזיק נשק אשר ניתנה מבלי שקיבל את יומו בבית-המשפט, ישנן השלכות דרמטיות על פרנסתו. המשיב הבהיר בין היתר, כי אין לו כוונה להטריד את המבקשת, כי אין לו כל התנגדות להותרת הצו על כנו למעט סוגית נטילת הנשק, שכן הוא עובד לפרנסתו באבטחה בעיר אשקלון וכי הוא משתכר שכן מינימום. נטילת הנשק ממנו מהווה לטענתו ענישת יתר הרתעתית. לגופה של בקשה הוסיף המשיב, כי כל חטאו היה רצונו להיות בקשר בערוב ימיו עם מי שלטענתו הינה ביתו.

5. הוסיף וטען המשיב, כי הותרת ההחלטה על כנה עשויה לגדוע את מטה לחמו, להובילו לפי תהום, כאדם בן 70, שלטענתו הוא נטול כל עבר פלילי.
6. בשל הימצאותו של כבוד השופט הבכיר ערן נווה בשבתון, הבקשה הונחה לדון לפניי.
7. לדיון אשר נקבע במעמד הצדדים לפניי ביום 01.04.2021 לא התייצבה המבקשת, אף שבקשתה לדחיית מועד הדיון עקב מעבר דירה נדחתה בהחלטתי מיום 30.03.2021. המשיב מצדו התייצב יחד עם בא-כוחו, חזר על בקשתו לצמצם את הצו בעניין הנשק והבהיר, כי בינו ובין המבקשת מפרדים 200 ק"מ וכי אין כל סכנה שיפגע בה.
8. לדיון הנדחה ביום 05.04.2021 התייצבו שני הצדדים. המבקשת התייצבה ללא ייצוג משפטי.
9. **לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, אני רואה לנכון להותיר את הצו כפי שניתן ביום 23.02.2021, למעט הרכיב האוסר על המשיב החזקת נשק.**
10. טענותיה של המבקשת לעניין מצבו הנפשי של המשיב והיותו במצב "פסיכוטי" כדבריה נטענו בעלמא. עמידתה מתחילתו של ההליך על כך שייאסר על המשיב להחזיק נשק איננה ברורה, זאת משעה שלא התגלתה מצדו כל אלימות פיסית כלפיה ולא נטען על ידה כי המשיב פעל כלפיה באלימות. המבקשת לא הניחה דעתו של בית-המשפט, כי המשיב עשה כדי לפגוע בה מעבר לעבודה כי ערך אליה שיחות הטלפוניות. מאידך, אין להמעט בטענותיו של המשיב, כי נטילת הנשק מאתו עשויה לפגוע פגיעה ממשית בזכותו להתפרנס כמאבטח.
11. המבקשת אישרה כי למעשה מאז מתן הצו, המשיב כיבד אותו ולא יצר עמה כל קשר (עמ' 4, שורה 24) ועוד אישרה כי המשיב לא הגיע אליה פיסית בששת החודשים האחרונים (עמ' 6, שורות 16-17), וזאת כאשר לאורך כל התקופה מיום 26.10.2007 ועד 23.02.2021 החזיק המשיב בנשק ברישיון אשר בוטל מחמת הצו ביום 23.2.21 (ראו המסמכים שצורפו על ידי המבקש מיום 11.04.2021). לטעמי, יש בעובדה זו כדי להניח דעתו של בית-המשפט כי המשיב יכבד את הצו וכי לא קיים צורך ממשי להכביד עליו יתר על המידה בדרך של פגיעה במשלח ידו ומעבר לדרוש לשם הבטחת זכויותיה של המבקשת.
12. המבקשת לא הצביעה על חשש קונקרטי צופה פני עתיד ודבריה בהקשר זה נותרו עמומים. לידה העובדה שהמשיב התקשר אליה ואל בתה הקטינה, למרות בקשותיה שלא לעשות כן, מלמדת על כך שהוא אינו שפיו ואינו ראוי לשאת נשק. אציין כי המבקשת הציגה לבית המשפט רישום לשיחה אחת אשר לגרסתה הפנה המשיב לטלפון של ביתה. בהקשר זה המשיב טען כי מצא את מספר הטלפון של בתה של המבקשת ברשת האינטרנט, מתוך מחשבה שזהו המספר של המבקשת ומבלי לדעת שהוא משוחח עם ילדה בת 10 (עמ' 5, שורות 28-29). המבקשת הרחיקה עצמה מכל קשר עם המשיב וציינה מתחילתם של הליכים כי הוא אדם זר לה, אך בשלבים מאוחרים יותר אישרה כי אמה הייתה בקשר עם המשיב לצרכי רישום נישואים והתחמקות משירות צבאי (עמ' 5, שורות 9-13).

13. המבקשת והמשיב טענו זה בכה וזה בכה טענות שאין מקומן להתברר במסגרת ההליך שלפני, כגון טענת המשיב כי גידל את המבקשת עד גיל 3, עד שנישא לאחרת. על פניו, יש רגליים לטענת המשיב כי קיימת זיקה כלשהי בינו ובין מבקשת, כעולה גם מהמסך נ/1 שהינו רישום ממשד הפנים לפיו המבקשת הינה בתו, וזאת מבלי לקבוע מסמרות בנקודה זו שאינה דרושה להכרעה בהליך שלפני. המשיב לא הכחיש את הטענות שהופנו כלפיו על ידי המבקשת, הסכים הוא כי ינתן הצו כמבוקש מעבר לתקופה המבוקשת, ואף הציע להפקיד כל ערבות לפי שיקול דעת בית המשפט.

14. זה המקום לציין כי אף שהמבקשת התחייבה במהלך הדיון מיום 05.04.2021 להמציא תוך 7 ימים לתיק בית- המשפט מסמכים והקלטות לפיהם לטענתה המשיב איים על חייה שלה וחייה של בתה, מסמכים כאלה עד לכתובת שורות אלו לא הוגשו.

15. כידוע, צו מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך. בבוא בית-המשפט לבחון בקשה כגון דא, שומה עליו לתת את הדעת לעובדה שיש בצו משום פגיעה בזכויות יסוד ומשכך ראוי להקפיד כי פגיעה כזו תהא לתכלית ראויה ולא מעבר לנדרש בנסיבות העניין. יפים לעניין זה דברים אלו: **"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה"**. (ראו: רע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני, פסקה 24 (28.04.2011)).

16. בהיעדר כל אינדיקציה לחשש כי המשיב יפגע פיסית במבקשת ומששוכנעתי כי טענות המבקשת בהקשר חששה מפגיעה זו באו בעלמא, ללא תימוכין, אין מקום להוסיף ולפגוע במשלח ידו של המשיב בדרך של איסור על החזקת נשק. **אין בקביעתי זו כדי לגרוע כהוא זה מסמכותה וחובתה של הרשות הרלוונטית, במקרה זה משרד הפנים, להקפיד עמו בכל הנוגע לכשירותו, הגופנית והנפשית בהקשר זה.**

17. הצו למניעת הטרדה מאיימת כפי שניתן ביום 23.02.2021 יוותר על כנו למשך 6 חודשים מיום נתינתו.

18. הרכיב שעניינו האיסור על המשיב להחזיק נשק - מבוטל.

19. לפנים משורת הדין, אינני עושה צו להוצאות.

20. המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים, למשטרת ישראל ולמשרד הפנים באמצעות פרקליטות מחוז חיפה.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"א, 25 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

